

Տարեկան գինը 10 լուրի. կէս տարվանը 6 լուր.
Առանձին համարները 5 կօպէկով.
Քիչի տամ գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Տիֆլիս, Ռեդակցիա «Մշակ».
Կայ Տիֆլիս, Rédaction «Mschaks».

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

ԿՐԱԿՆՈՐԵԱՑ ԶՐՈՅՑ

Ամեն անգամ, երբ իմ ներկայութեամք խօսք բազմութիւնները իրանց է լինում այս մասին, թէ ինչ պիտի անենք մասին մտածեին, իրանց գծ մենք, հայերս, որպէս զի երջանիկ լինենք և բուժեին, արդաել նրանց միա ինչ, մէջ պիտի որոնենք մեր փրկութիւնը, այլ միայն վերանում էր Կիւնա ներկայանում է մեր արեւելքան արինը էր հանճարներ, փրկիչներ իր հազարամենայ յատկութիւններով:

Օրենտան արիւն, — դա միայն մոզ չէ պատ են, սրանք միայն քառ քարի կանում, դա հոսում է ամբողջ արևելքի երակ- աշխարհի ուժեղների համար, ներում: Եւ հոսում է որ ժամանակներից: Այս երկնքից և այդ միլիոնների ժամանակներից, երբ մարդկութիւնը քաղաքա- վրա վերցնէ, լուծէ և արդար կրթութեան առաջին ճրագլ վառեց նեղոսի և խարին:

Եփրատ-Տիգրիսի ափերում: Այդ ժամանակնե- Սրենելցին արևելցի է մոռ թից արենելցու արիւնը բաց արեց իր յատկու- սպառում է մի հրաշագործ թիւնները և այսօր էլ մեզանում խօսում է ոյժի, որ գայ և նրա ձեռքից ին եգիպտացու, ասօրեստանցու, հրէայի սիրտն ճակատի քրտինքը, հանգստու միտքը:

Այսօր էլ, ինչպէս և մարդկային պատմութեան արշալոյախն, կայ նոյն հարցը. ինչ առաջարկութիւնը: Աշխարհի նենք, ինչպէս գոնենք երջանկութիւնը: Եւ այդ նակ, որ զարդացած, կուղուարդի առջի առջն այսօր էլ մենք նոյն մենք, ինչ միտքն ունեմ, Արևմուտքը թմբ պատկերը Բամբէսի և Սարգսնի ժամանութեան մէջ և ոչինչ չէր զգականներում: Այսօր էլ մենք հրաշքների ենք Սյսորվայ արևելցին այլ սպասում: Այսօր էլ մենք պարտք ենք համարում լինել անարքեր մեր ճակատագրի վեամանակներից դարերի մի բարերմամբ, համոզված լինելով, որ միայն ցաւ: Արևմուտքը դուրս եկած հրաշքը կը փրկէ մեզ: Արևելքը թաղված էր և ցոյց տուեց, որ երկնքից ետքիսութեան մէջ, տանջվում էր, ազգերը ու սուրբերը չեն աշխարհ սարուկներ էին բռնակալների ձեռքին: Նրանք իրանք, այն միլիոնները, որոնց գումար էին, թէ ինչից է բլիսում թշուառութիւնը, բայց սպասում էին մի երկնային հըմքի նրանց տակը, որ գար ու փրկէր նրանց Եւ երբ դաստիքի ընթացքում մի մի անգամ գուրս էին տշխարհը, կախարդական գաւալիս հանձարներ, որոնք ծնված էին մարդկութեան գրիկութիւնն առջի առջն այդպիսի վեհ մարդկանց գործադրութեան մուտքի մէջ, որ մարդկային կեան գրացնում էին, նոյն իսկ աստուածացնում:

В ПЯТЬ ОЧКИ

— 11 —

Ա Ե Ւ Ա Ս Ա Ն Ի Ն Շ Ո Ւ Ր Զ Ը

— Երբ առարի մը առաջ Պարիզէն Վենետիկ կ
նենէի, բարեկամներս կը հարցնէին, թէ ար-
եօք պիտի կրնայի ո. Դաշտարու վրա այլ ե-
րեխը նոր բան մը գտնել:

— տալրոյ վրա ալ, կը պատահիանէի, դա
երէ ի վեր խնչեր գրուած չեն, և սակայն ա
են ատեն նորանոր տեսութիւններ կուգա
եր մտքերը գրաւել այդ աղուոր աշխարհի
աքռուն հրատպոյններուն յայտնութիւններով
այ մենասատնե առ ոճուն ի վեց ամիսուն

Տարուան մը ժամանակացի ոսկեն ուղարկ

լայ նորութիւններու, զորս պէտք է Նկատեա
որ բնական երևոյթները Մխիթարեանց բա-
նջանաչին երբ ընկերաբան պատմագիր մ-
ու հիմնովին ուսումնասիրել մեր հանրայի-
ործիքին ու զգացրան վերջին երկու դարերու-
ուաշխաղացութիւնը, իրեն իբր վաւերակա-
ռուգարաններ պիտի կրնան սատարել ազգին
ս. Ղազարու երկրաբան յարաբերութեանը
և այլ փուլերը. Ղազէզ Արթին ամիրայ մ

ԵՐԵՍՈՒԽՆՄԻԿԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ԱՐԵՎ

Ամբագրութիւնը բաց է առաւտեսն 10—2 Ժ.
(բացի կիրակի եւ տօն օրերից).

Յայտարարութիւն Ընդունվում է ամեն լեզուով

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւ ըստ անձնի և պաշտետէն 10 լրդէն

ՀԻՄՆԱԴԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՁՐՈՒՆԻ

ԹՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ առ անջվող ու ողբացող, և ե
ԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Կիրակոսը եայ զրոյց. Ղարէց իւր բնակիչներին փ
տեսնագրութիւն. Նամակ Երեանից. Ներ նացնելու համար Այս էր և
լուրեր.—ԱՐՑԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Ար ակնկալութիւնը: Տասնեակ
քին լուրեր.—ԽԱՌՆ ՀՈՒՄԵՐ. Մանրանկար. Ծիւր հազարներով մարզիկ
են ԱԶԻՒՆԵՐ. ՑԱՅՏԱՐԱ-ՐՈՒԹԻՒՆԵՐ.— տասը-ժաման տարիների ըն
ԱՍԻՐԱԿԱՆ. Հայ կեանքէն.

նրան ու - մըջիւններ։ Աշխատում էին, մանր-մունր գործելու ու կենդա-ծեր էին կատարում և այդ գործերը միլիօննեցու յոյմն ու ների ձեռքերից, դարերի ընթացքում, հաւաքաղաբներով, հա-վում միանում էին, կաթիլներ, լճեր, ծովեր աւաքվում էին, կազմում Այսօր այդ մանր, տոկուն աշխատցում արիւն տանքների ծովը այնքան լայնատարած է, որ անտղին բուրգ մենք էլ, արեելցիներս, օգտվում, բարերար-

Ո՞չ, մեզ առուեք մեծագործութիւններ։ Մենք
սկայական ձեռնարկութիւնների ենք կարուտ.
Ներ թոյլ, փոքրիկ ոյժերով ոչխնչ չենք կարող
նմեր թող գայ մի հերոս, մի փրկիչ, թող լի-
ի մէկը, հարուստ իր անհուն նիւթական
տացուածքներով, հանճարեղ իր մոռջով, ե-
անդով, վերջապէս մի խոշորութիւն, մի մե-
ռութիւն, գրամական թէ մտաւորական—այդ
ի և նոյն է, միայն լինի անհատ, մի մարդ,
ի հոգի, որ անէ ամեն ինչ, ստեղծէ մեզ հա-
ար գործ, դրութիւն։

և այս պատմամանկ զրչում սո սոր զոքքով
իշերը, կորչում են և այն համեստ հիմնար-
ութիւնները, որոնք մեր անհրապոյր իրակա-
ռութեան մէջ ստեղծվում են անհատների,
որքիկ շրջանների ջանքերով։ Մեծագործու-
թիւններ չեն երեսում մեր մէջ, նրանք չեն էլ
արող երևալ այն չափերով, ինչպէս մենք ենք
բազում։ Վաղուց, շատ վաղուց է մեր աշ-
տարհը գարձել մի այնպիսի աեղ, ուր գերր-
ականը, պատահականը, հրաշալին չէ հարց
ուժով, դրութիւն որոշողը։ Մենք գեռ մը-
ում ենք գերախտ անգիտութեան մէջ, մենք
եռ չենք սովորել մեր առձեռն, միշտ գոյու-
թիւն ունեցող ոյժերը շահագործել։ Տալ փոք-
րիկների մի համագումար, տալ մի ամրող
իստեմ, որի մէջ համակարգութիւն կազմէին
ոքը ու համեստ ձեռնարկութիւնները, մենք
նոր կարողանում։ Սպանում ենք այն, ինչ
էտք է պահպանէինք, խնամէինք, հանգժնում
ոք մեր ճրագները լոկ այն պատճառով, որ
անք համեստ ու փոքրիկ են, այն պատճառով,
ո մենք կը կամենայինք միանգամից։ Հրաշով
բեգակներ ու լուսիններ ունենալ մնը մէջ։
Մեր այս արեելեան արեան սպանիչ յատ-
ութիւնները փաստերով պատկերացնելու հա-
սր, ընթերցող, կայ մի ամրող աշխարհ։ Դա
եր մոռացված, խոռվ անկիւնների ահագին
շխարհն է։ Շատ ենք մենք դիմել այդ աշ-
տարհն, բայց գեռ շատ պիտի դիմենք։ Դէպի
հասեղ տանող ճանապարհը երբէք չը պիտի
ուղացվի. այսաեղ և միայն այստեղ է մերկ,
աճուծանքներից, ուսկէզօծումից ազատ իրա-
մուռթիւնը։ Ես դարձեալ կը տանեմ ձեզ
սրսկասաւանի հայութեան ծոցը, այսաեղից կը
որեմ ապացոյցներ իմ այսօրվայ ածածները
ուստատելու համար։

Այստեղ մենք կը տեսնվանք ձեզ հետ հետեւալ անդամ... Լ.

ին ձեռքով հաւաքով կաւալով, այսինքն՝ անդադրում զորանորոգման սկզբութիւն հուատարիմ մարզվէ որ իր բայց սխալ միաբանութիւն ապրած են: Եւ միայն ու միանոյն Ամիրան միայն այս պայմանաւէ, որ պիտի կարողար կը խրկէր: Նան ապրիլ:

Նական ներկաւատասարական հայեացքները, կրթական ծրագիրներուն բարեփոխութիւնները ինչ որ ալ ըստ, հրատարակութեանց այլ և այլ նորութիւնները, «Բազմավային» այժմէացնումը, պիտի անդրադառնանք, թէ հայ մենամտանիս յառաջորդութեանցը գիմիլու շարժումին մէջ կանգ չառներ: Անը անկաշկանդ շուշտ «յառաջդիմութիւն» բացատրութիւնը չէ, և պիտի նմանցներով Քրիստոսի Հօր տանը, ուր օժեռորուած է, և ւաճք բազումք ենա:

Ս. Ղազարու օրուան կեանքին է, որ ակնայ հիմնարարաւոր ամեն ներկ մը պիտի տանք, ուժուի հարկ չենք տեսնութեամբ: Այս մը ծանօթութիւն անհամելին մէջ թափառիլ բայց հինէն քիչ կենսունակ թիւները դիւրաւ բացատրելու համար:

ՆԾը պիտօք կրէին, իրենց անկախութեան լարացմամբը: Իրենց համար «Ազգային Պատարքարանը» այլ ևս կաթոլիկականն էր: Այդ նոր պաշտօնատունը կը բարձրանար լսաւորչականին լնդիէմ: Տեսակ մը հակառակ էր՝ ճգուռումը սիրտի ըլլար—բնակմանքար օրէ օր ընդլայնել խրամատը, որ հայութեան ջ բացուած էր: Կաթոլիկ պաշտօնական կը որը իրեն նպատակ կառաջադրէր հայութեան դափարը կաթոլիկութեան ճնշումին ներքեա զղամահ մպաննել: Այդ կղերը իր կէտադալ նպատակին ապահովաբար ժամանել կը սար լուսաւորչական և կաթոլիկ հայերը մեանց հետզետէ աւելի և աւելի թշնամաց- ովի: Աստուածաբարսնական նրբարանութիւն-ը ազգին անդամաներձմանը հատու դա- կները համարուեցան—ինչպէս համարուած ուսիթուոներու օրերէն ի վեր ալ—ու հայ հւն հերետիկոսութեան պայտօնաբարբառը ակրուեցաւ: Հայ կաթոլիկութեան բոլոր ու- որ պարտաւոր էին նոր կեղրօնին չուրջը մախմբիլ և անոր հականայ ծրագրին յաջութեանը օժանդակել:

Խաթօլիկութեան այս պահանջումներուն հա- կերպութիւնը Միխիթրեանց մահուան դա- կնիբը պիտի ըլլար: Իրենց ծագումը, ուս- և իրենց կոչումը զիրենց? հայկականութեան հպանումին ախոյեանները նախասահմանած: Կաթոլիկ հականայ կղերին և Միխիթա- նց միջն խուլ մարտնչումը սաստկացաւ: Բթարեան վանքն ու կաթոլիկ պատրիարք-

